

Az ünnepségen Nagy Zoltán mondott beszédet

Névadójuk: Izsó Miklós

Az edelényi gimnázium ünnepe

Húsz évvel ezelőtt, 1962-ben — akkor még iskolaépület nélkül — fogadta az első osztályokat az edelényi gimnázium. Önálló sem volt még, a tokaji Tokaji Ferenc Gimnázium tagiskolájaként működött. A történelmi sorrendben előbb az iskolaépület elkészült, majd önállósodásuk következett. A húszéves fennállást most azzal ünnepelték, hogy nevet kaptak. A járás nagy szülöttének, Izsó Miklós szobrászművésznek a nevét vették fel.

A névadóünnepséget tegnap, november 6-án délelőtt tartották meg a gimnáziumban. Dr. Vodilla Barnabé, a gimnázium igazgatója köszöntötte a névadóünnepség résztvevőit, a megye, a járás és Edelény nagyközség párt-, állami és társadalmi szervezeteinek képviselőit, a megye középfokú oktatási intézményeinek küldötteit, a gimnázium jelenlegi és volt diákjait, tanárait.

Nagy Zoltán, az MSZMP Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Bizottságának titkára ünnepi beszédében szólt arról, hogy a névadás, névváltoztatás fontos láncszeme azoknak a törekvéseknek, hogy a múltból átvittessük a jelenbe azt, ami továbbvívésre, átöröklésre érdemes. Lehet polemizálni a lokálpatriotizmusról — mondotta —, az azonban tény, hogy veszteség minden, ami a múlt haladó hagyományából, továbbfolytatásra érdemes törekvéseiből, nem ötvöződik jelenkorunk szocialista hazafiságával.

Izsó Miklós mellszobra

Az edelényi gimnázium névadója Izsó Miklós szobrászművész. A járás nagy szülöttének nevét szülőfaluja, az egykori Disznóshorvát, ma Izsófalva is őrzi. Elettűjának, művészeti törekvéseinek fellillantása után Nagy Zoltán szólt arról, hogy az edelényi gimnázium két évtizedes fennállása óta igen jelentős részt vállalt magára a járás fejlődéséből is. S nemcsak azért, mert e tájon korábban nem volt középiskola, s megléte e vidék tehetséges fiataljainak továbbtanulásához nyitotta meg az utat, hanem azért is, mert volt diákjai visszatértek szülőfalujukba. A járás általános iskoláiban tanító pedagógusok 19 százaléka volt például a most már Izsó Miklós nevét viselő gimnázium tanulója. Fontos sze-

rep jut az iskolának abban, hogy a tehetséges munkás- és parasztyermekek megszereznek a mához szükséges általános műveltséget. Mindezek — mondotta — jól tükrözik, hogy a nemzeti és az internacionalista hagyományok ápolása országunkban egyévtizedes fejlődésről szóló ünnepi beszédében. Nem véletlenül került a névadóünnepség megrendezése e napra. November 7., a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentőségét is akkor tiszteljük meg igazán, ha világtörténelmi jelentősége összekapcsolódik nemzeti feladatainkkal, melyek között nem lényegtelen hagyományaink ápolása.

A szülőfalu nevében Bibliák István, Izsófalva tanácsának elnöke adományozott zászlót a gimnázium tanulóifjúságának, melyre szalagot kötöttek a Comenius Tanítóképző Főiskola, a megye valamennyi gimnáziuma és a járás általános iskoláinak képviselői.

Ugyancsak a tegnapi napon avatták fel a gimnázium honvédelmi kabinetjét, melynek átadásán Zsebesi László ezredes, megyei polgári védelmi tiszparancsnok mondott ünnepi beszédet. A névadóünnepséget a gimnázium énekkarának, Béres Ferenc énekművészeknek, Sella Zoltán előadóművészeknek, s az iskola irodalmi színpadának műsora gazdagította. Fotókiállítás nyílt Izsó Miklós munkáiból, s ugyancsak kiállítottak rendeztek a kazincbarcikai Izsó Miklós képzőművészeti szakör legjobb alkotásaiból.

csatorás—laczó

Hová lett a jelen?

készülők, az átvett műsorok stb.) A tizenegy között három külföldi riport a Reflektor szerkesztőség munkája, egy belföldi riport, egy portré, három gyermekeknek szóló adás és három tévéjáték, illetve tévéfilm: egy külföldi téma adaptációja külföldi rendezővel, egy antik görög dráma adaptációja, a harmadik viszont mainak tűnik; Vészi Endre írta, Gábor Pál rendezte, Nyitott ház a címe.

A novemberi tervek szerint tizenegy művet forgatnak. Van közöttük Arany János-összeállítás, iróportré,

több képző- és zeneművészeti adás, ismeretterjesztő vitaműsor, a tévéjátéktermést gazdagítja Shakespeare Macbeth-jének hazai tévéfeldolgozása, Görgey Gábornak a XIX. századi hazai vigjátékot a mába átvittékereztető Handabasa, avagy a fátyol titka című műve, Illyés Gyula Kegyenecének tévéváltozata, valamint Simonffy András Japán szalonjának tévéfeldolgozása.

Máról szóló, eredeti tévéjátékok, -filmek, korábban elkészült ilyen művek, hol vagytok?!... Hová lett a jelen a képernyőről?!... (Dum)

A távoli városokban közeli barátok élnek

MSZBT-tagcsoportok a szerencsi járásban

A magyar-szovjet barátság ápolása, elmélyítése hazánkban a párt és a kormány politikájának alapvető eleme, az állami és társadalmi szervezetek fontos politikai feladata, az egész társadalom ügye. Kedvező feltételeket teremtenek a barátság elmélyítéséhez a Szovjetunió nemzetközi sikerei, a békeharc és a fegyverkezés korlátozása terén kifejtett erőfeszítései, kiemelkedő eredményei a kommunizmus építésében... S az a felismerés, hogy politikai, gazdasági és kulturális együttműködésünk ápolása, fejlesztése legigazibb nemzeti érdekünk.

A szerencsi járásban napjainkban hét MSZBT-tagcsoport működik. A tagcsoportok új, tömegszervezeti munkában történő szervezése kedvezően hatott a barátság ápolásának tartalmi fejlődésére. Az MSZBT-tagcsoportok tevékenységét az elmúlt napokban megtartott ülésén értékelte a Szerencsi járási Pártbizottság Végrehajtó Bizottsága.

Az üzemi, termelőszövetkezeti és tanintézeti tagcsoportok munkájában, propagandatevékenységében fontos helyet kap a Szovjetunió és népei életének, a kommunizmus építése programjának mind alaposabb megismertetése. Am nem kisebb érdemű a magyar-szovjet baráti kapcsolatok jelentőségének tudatosítása.

E célok megvalósításához a szerencsi járás MSZBT-tagcsoportjai mind újabb és újabb formákat, módszereket alkalmaznak. Igen nagy létszámú csapatok vettek részt például a Szovjetunió hat évtizedes fejlődéséről szervezett vetélkedőkön vagy a KGST keretében kialakult szovjet-magyar gazdasági együttműködés témájában megtartott fejtoró játékokon. A jelentősebb évfordulók alkalmából rendezett vetélkedőkből járási döntőt is tartottak. A „Hősök városai, városok hősei” vetélkedősorozaton például a csokoládégyár és a cukorgyár csapatai képviselték a járást a leninvárosi középöntőben. A „Ki tud többet a Szovjetunióról?” című vetélkedő me-

gyei döntőjén a szerencsi Bocskai Gimnázium csapata a hatodik helyezést érte el. A tokaji gimnázium tagcsoportja Gagarin űrrepülésének 20. évfordulója tiszteletére kiállításal egybekötött fejtoró játékot rendezett.

Az elmúlt évben kapta meg az alapító oklevelet a Szerencsi Állami Gazdaság tagcsoportja. A „Távoli városok, közeli barátok” című vetélkedőt az elmúlt napokban tartották meg, igen jól sikerült. E vetélkedősorozat megyei döntőjét egybekötve a Szerencsi Csokoládégyárban rendezik meg november 27-én.

Magismerni más népek életét, tudományos, gazdasági eredményeit, művészetét, — mindig is izgalmas dolog. Egyre több érzelmi elemmel is erősíti a barátságot, ha mind szélesebb körben jártassá válunk a szovjet tudomány és kultúra ismeretében.

Természetesen, ebben sokat segít a nyelvtudás. Milyen lehetőség nyílik a szerencsi járás tagcsoportjainak a nyelvtanulásra? Nos, a gimnáziumokban a diákok a tantervi oktatáson kívül a szakkörökben, a nyelvi táborokban ismerhetik meg a nyelvet. A nyelvi készségre úgy is szert tesznek, hogy szovjet diákokkal leveleznek.

A felnőttek nyelvtanulását több, mint tíz év óta eredményteljesen szervezi az MSZBT Központi Gorkij Nyelviskola Borsod megyei Tagozata. Évről évre megszervezik a

tanfolyamokat a csokoládégyárban. A Szerencsi Járási Pártbizottság azt tervezi: a közeljövőben összehívja a cukorgyár és a csokoládégyár tagcsoportját. Orosz nyelvű klubot hoznak létre, ahol színesebb, érdekesebb formában tehetnek szert a dolgozók a nyelvismeretre.

A szerencsi járásban működő valamennyi tagcsoport évente ellátogat a Szovjet Tudomány és Kultúra Házába. E látogatások segítségével nyújtanak a tagcsoportok munkaszervezéséhez, de ötleteket adnak a kiállítások, vetélkedők megrendezéséhez is.

A tagcsoportok életében mindig nagy élményt jelentenek a személyes kapcsolatok, találkozások. A szerencsi járás füzemeiben, intézményeiben gyakorta fogadnak szovjet vendégeket, delegációkat, művészeti csoportokat. Személyes kapcsolat alakult ki a Szerencsi Állami Gazdaság és a Lenin Tsz. valamint a Volodga megyében levő cseropoveci baromfikombinátnál között. Több ízben ellátogattak egymáshoz és együttműködési szerződést írtak alá.

Mindemellett nem hagyhatjuk figyelmen kívül — ez a végrehajtó bizottság ülésén is hangsúlyt kapott — az MSZBT-tagcsoportok tevékenysége fejlődésének, módszerei gazdagításának fontos tényezője, hogy a pártszervezetek irányításával jó együttműködés alakult ki a tömegszervezetek és a kulturális intézmények között. A tagcsoportok javuló színvonalon működnek együtt a KISZ-szel, a Hazafias Népfronttal, a szakszervezeti szervekkel. Így, ilyen módon válik mindannyiunk ügyvévé a magyar-szovjet barátság ápolása...

Mikes Márta

Kedves Fomuska!

Gyakran emlegetünk, ha nincs harc. Mi, akik már voltunk kórházban, tudjuk, hogy nem fenéki tejjel. Te csak vigyázz magadra, gyógyulj meg gyorsan, amit mindnyájan kívánunk is neked.

Lefrom, hogy mennek erre mifelénk a dolgok.

Ideklüdték hozzánk az útegezh Zaharcsukot, ismered azt a zsványt; Tatarovszkájából való, vörös kancája van, Garaszkanak hívják. A gyűlésen aszondja nekünk ez a Zaharcsuk:

— Haljak meg, ha csak egy lépéssel is elmaradok tőletek! Testestül-lelestül a szovjet hatalom mellett állok. Tisztában vagyok a felső vezetés harci feladataival. Le a kizsákmányolókkal! Proletárok, egyesüljetek!

Na jó, gondoltuk magunkban.

Aztán megtámadtuk Nyevinomiszkáját. Néztük, hogy honnét jön az ellenség. Egy óra sem telt belé, kapjuk a jelentést, hogy mindenünnét.

Nesze neked: onnét a kadétok gyalogkozójai, onnét a szárnyakról a kadétok lovasága jön nekünk, onnét meg, onnét, ni, a kadétok páncélvonata.

En egyből kinéztem magamnak azt a páncélvonatot. Nyikita Szemjonovics, az útegeparancsnok kiadta a parancsot:

— Üteg, harcokészültség!... Cél nyolcvan, magasság hetvennyolc... Pontos célzás... Tűz!

Bu-uumm!

Megkínáltam szépen a kadétokat. Az én küldeményem pont a szercsiba talált...

Artyom Veszjolij:

Levél a kórházba

A megfigyelők jelentik elől telefonon, hogy talált, de en anélkül is látom, hogy talált, csak úgy süvít kifelé a gőz.

Aztán Mityka Gyagel is odapörkölt, ő is talált.

A poron át látjuk, hogy úgy megtekeredik a sín, mint a dugóhúzó, az egész pályát fölgörbült a levegőbe. Nyikita Szemjonovics távcsővel nézi, nevetve mondja:

— Jól van, Polivinkin! Jól van, Gyagilev! Na még egyszer!

Abban a pillanatban lávaként megindult a kadétok lovasága, csak úgy verte a port. A lövészárokból kiugrártak a támadó gyalogkozók. Zaharcsuknak egyből inába szállt a bátorsága:

— Vissza kell vonulni, elvtársak. Fussunk, elvtársak, amíg lehet!

De nem volt időnk vele foglalkozni.

— Üteg, pergőtűz! Géppuskák, tűz!

Erre elszabadult a pokol, nem lehetett látni, meddig tart a föld, hol kezdődik az ég.

A kadétok megfutottak. Megindult a gyalogságunk... előre! Lovasság... előre! Mi is persze... löveget fölkapcsolni, előre! Hurrá, hurrá! A páncélvonat a hátát fordította felénk, elszeltek. A gyalogkozók megadják magukat, a tisztek föbelővik,

főlkoncoltatják, de nem adják meg magukat. Miénk a kadétok tréneje, a lőszer, a liszt, elfogtunk 120 gyalogkozót, éppen borscsot főztek — az is a miénk lett. De rég ettünk fött ételt, két hete konzervben éltünk, azon is csak, ha volt, hát most jóllaktunk, akár mehetünk is tovább. Lohol oda Zaharcsuk az itatóvödörrel.

— Adjatok nekem is! — mondja.

— Hát eddig hol voltál? — kérdezzük tőle.

— Félre kellett mennem, rám jött a hasmenés.

Eszébe juttattuk, azt ígérték, hogy egy lépéssel se marad el tőlünk: kilöttyintettük a leves alját a földre, egy kanálnyi sem adtuk neki. Nevettek rajta az emberek.

Megnéztük a harcmezőt, olyan volt, mint a borogyinói csatár. Egy halott cserkesztői elvettem egy aranyozott mausert. Gyógyulj meg gyorsan, Fomka, akkor aztán a tiéd lesz az a mauser.

A lakosság elhalmozott bennünk minden jóval, dinnyével, tejjel és így tovább. A népi himnuszot húzták. Hogy kicsoda öröm, kicsoda vidáalom kerekedett ott... Jöttek a lányok is, az egyik épp nekem való lett volna, jónövésű, sárga harisnya a lábán, a szemé olyan, de olyan szürke, de nem sikerült közelebből megismerkednem vele.